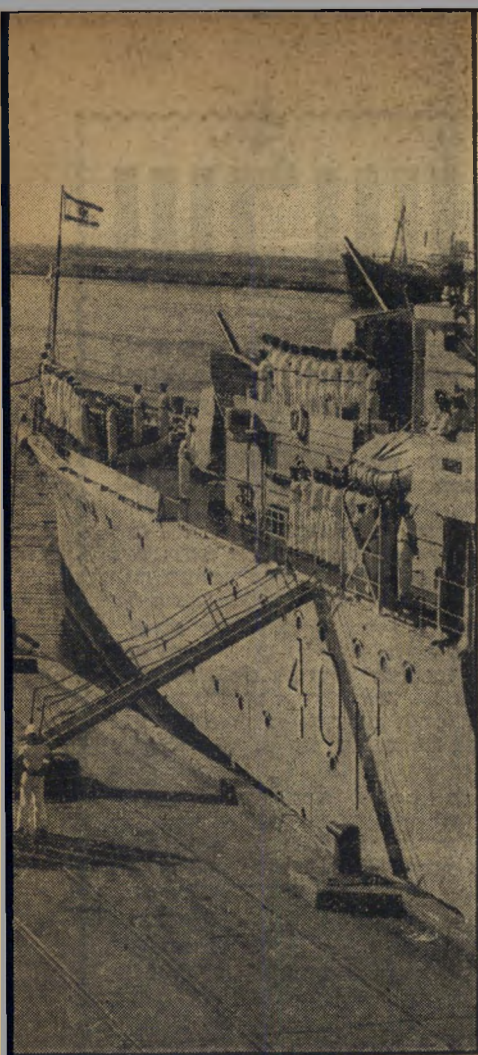

יפן ואילת

לנו עתונים בהליקופטר, אפילו העולם הזה היה שם.

★ ★ ★

בחדר התרבות, נחבא קצין צעיר בחברת ידידה, בין ליטוף לגשיקה לא היה יכול לעצור בשטף דיבורו: „ניסינו לחפש כמה מכחים מצרים בנמלים, לראות עם מי יש לנו עסק, לא הצלחנו. אבל המדריכים האנגלים אמרו שהם לא מגיעים לקרטליים של הבחורים שלנו ככושר התפייסה שלהם. הם יודעים, הם אימנו גם אר-תם.

„לעומת זאת, המצרים ניסו לעשות קצת מונקי ביונס לחברה. בהייד פארק ובאולי להוציא משהו. תיכף הרגשנו שהם ערבים. שמרנו על המושחתות שלנו כמו על איצר הם לא הצליחו לגעת בהן.“

החברה: „למדתם לשחזר?“

הקצין: „בשביל מה? בנמלים ראינו שיכורים כמו זבובים, אבל אף אחד לא היה שלנו, פעם איוה בחור שקיבל מכתב מחברה השתכר קצת, השאר שתי חלב, מתו ללבניה, אבל אי אפשר להשיג את זה שם.“

על סיפון אחי אית, תאימתה של יפן, בצל התותחים השחורים, עמד מלח צעיר התרברב בפני מבקריו: „הדרך חזרה היתה כמו כלום, רצינו הביתה. טסנו כמו שדים. צבענו את כל האניה מלמעלה עד למטה. חיכינו בים שלושה ימים עד שיתחיל הטכס. היו צריכים לחכות עוד יום, אבל לא היתה סבלנות רצינו הביתה, אז הקדימו את הטכס.“

„ליפן אין מול. יש להם שם רב צבאי שתכיד מתפלל את תפילת הדרך, ותמיד כשהוא מתפלל או קורה משהו, כך זה קרה גם היום.“

מה שאירע ליפן, בטכס הקשור לחוף, לחוף, יכול לקרות לכל משחתה הגנובה אולם הוא נתן למלחי אית פתח לגאווה לאחר הכבוד שנגול מהם על ידי יפן.

גם השירות הקרבי מונף על ראש התורן, עשה שהמשחתת מתקרבת לחיפה.

שנטלה את הרמטכ"ל וביקור הבטחון ושני המדינה האחרים.

★ ★ ★

האירע בעת שהאניות התקרבו לנמל. הטרפדות ומטוסי הסילון שהמגיני את מהירותם, הסחלקו, סירת מנוע קטנה, שי

מבין אנשי הצוות ישנים גם בערסלים קשורים לצנורות והמקוסלים ביום. חדרי הקצינים אינם מרווחים יותר. הנוחיות הוקרבה למען הגברת יכולתה של המשחתת למלא יעודה.

★ ★ ★

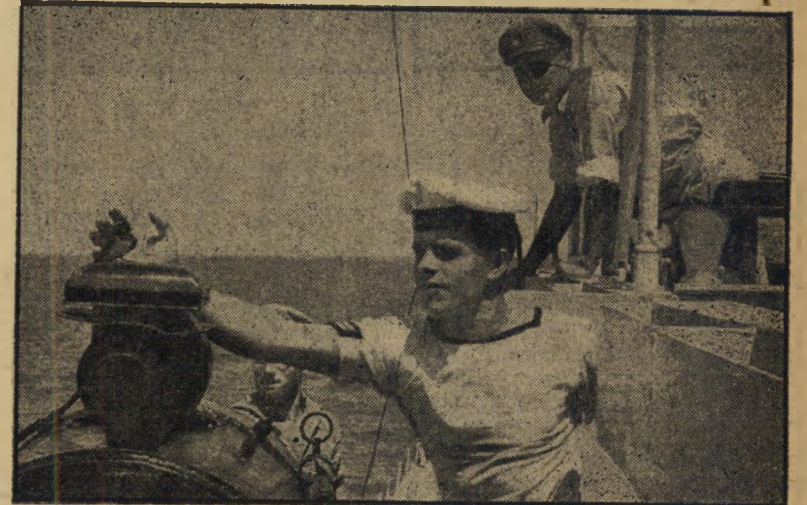
נחנו קוראים להן המושחתות שלנו, אבל זה לא ברצינות. כי אנתנו באמת אוהבים אותן, הסביר בן הוריו. „העבודה קשה, האימונים סוחטים, תנאי החיים אינם בדיוק כמו באסיה, אבל רבו תי, משחתת זה מקום לגברים.“

ההורים התבוננו באווה בבנם, שטרם החל להתגלות. באחת הפינות הסביר רביסמל משופם לרעייתו את סדר היום. „בשש בבוקר אני עושה לחברה השכמה. פעם היינו עושים את זה כמו בכל אניה: בוקר טוב בחור רים, תוך חצי שניה לא תישאר אף נשמה

תזמורת ארזה את כלי הגנינה. לעשרות הנכבדים — חבריכנסת, שרים ראשי ערים וקציני צבא גבוהים — שחזו במשך שעותיים בטקס בואן של המשחתי תות הישראליות הראשונות לנמל חיפה, מיהרו אל מכוניות הסאר שהמתינו מאחורי רי הגדר. משמרות השוטרים הצבאיים התיסורו.

אפילו שורות מלחי המשחתות לבושי הדימים המבהיקים, אשר ניצבו על האניות משך כל זמן הטכס ללא נוע, התמוססו. החלה מרוצה כללית על האניות. קצינים וסמלים עזבו את עמדות הפיקוד, טוראים נטשו את עמדות התותחים והטרופדו. מי בטן האניה הגיחו המכונאים בבגדי העבור. דה. כולם מיהרו אל המעקה, אל טכס קבי לת הפנים האמיתיים.

על רציף הנמל, התרוצצו נאות אורחים, גברים, נשים וטף — אלה שהמתינו

הרמטכ"ל משה דיין (ימין) מתכופף מעל גשר הפיקוד ועוקב אחר מלח המנסה לתפוס צפור שנחתה על תותח אנטיאווירי של אחי יפן בשעת הפלגה בלב-ים. רב-אלוף דיין ליווה את המשחתות בחלק האחרון של הפלגת הבכורה שלהן בדרך לנמל האם.

נו משך כל זמן הטכס הרשמי מרחוק, צפו בצפיפות מעל מרפסות וגגות כבוא המשחתות. להם לא הביאו האניות חמישות התותחים רק התרוממות רוח לאומית וגאווה על תוססת הכוח הימי. להם הביאו הציניות את בניהם, חבריהם וקרוביהם.

תחילה עמדו הקרובים על הרציף, נוספו בדיהם למלחים על הסיפון. אולם חעבור דקות לא היה כבר מי שיעצור בעדם. הם הסתערו על כבשי האניות, כבשו תוך זמן קצר את שתי המשחתות גם יחד. ים הנישיות והחיבוקים — סער.

★ ★ ★

ידי סיפון אחי (אנית חיל הים) יפן עמד זכריה יפת מראש העין, חבוש כיפה כשפיאותיו נעות ברוח. הוא הביא עמו את אשתו, שמכנסת בד רקומים התמישעונים שעל הסיפון, כשבנו המלח מסביר לו כל פרט ופרט ופרט בדיקנות, זכריה יפת לא זיהה יחיד; כנראה היו עוד מאות גורים, חברות ובני משפחה. זה היה יומם, הם לא הסתפקו במראיתם של אורח 120 המטר של הסיפון, נחקקו מבעד לפתחים הצרים, ירדו בסולמות התלולים לתוך תוכה של האניה, לתאי המבוגות והמגורים. תא הטרורים הוא אולם גדול, שסוע ומבוטק בצנורות ומתקנים אחרים. צמר דיס לדפנותיו, ארזי עץ גדולים מרופדים במזוני עור אדומים ביום משמים האר-גדים כספלי אכילה ובלילה במיטות. כמה

סרוחה במיטה! עכשיו יש סיטה אחת. אני מתחיל לשיר להם את זמביו. את לא יודעת מה זה? גברתי, זה המנון של ה"משחתיים. למדנו את זה מהאנגלים. מי שרק שומע את זה הדם אצלו מתחיל לבעור, אפילו אם ירצה. לא יוכל יותר לישון.“

טוראי ראשון ממרוקו הסביר לשתי אחיותיו: „הנסיעה לאנגליה היתה חלום. נסענו כמו תיירים בירושלים, אבל שם התחיי לו הצרות. התחילו לדבר אלינו באנגלית. לא ידעתי קודם אף מלה. עכשיו אני מבין המון. אבל אני חושב שהמדריכים שלנו למדו יותר עברית ממה שאנחנו למדנו אנגלית. את תרגילי הסדר הם היו עושים לנו בעברית.“

צבר ילדי ירושלים התפעל בפני שני חבריו, חיללים גם הם: „דפקו אותי כמו אתי מכונאי, אפשר להיצלות בחום הזה שם. בדרך חזרה התעלפתי פעמיים, עכשיו זה על הקו. העיקר היו חופשות כמוכן, אני אומר לכם: אנגליה זה לא צחוק.“

„עשינו שם רושם עצום. בחורות התניסו עלינו כאלו לא ראו מימיהם גברים. היו לנו קצת צרות עם התדי בויס שלהם, סתם בחורים שמסתובבים ברחובות ומחפשים צרות. רואים חתור הולך לבד, מתחילים להרהיב לו בלי שום סיבה, אבל מאי תנו הם פחדו. הם ידעו שהמלחים מישראל עוזרים יחד לשני.“

„תיכף נסענו מפלימות לונדון, לראות משהו. איפוא לא היינו, בפיקודי, בהייד פארק, אפילו את המלכה ראינו אחרי שעמנו דנו בגשם ארבע שעות. יהודים לא נתנו לנו דונו, בכל מקום ניגשו אלינו. היו מבטוסים ללכת לדינו.“

„עתונים מהארץ הגיעו אלינו פעם בשבועיים. כשיצאנו פעם לסדרה של שלושה שבועות אימונים עם הצי הבריטי, הורדו

במאבק על קיומה של המדינה, שתי המשחתות המורני של מעצמה ימית גדולה, המשחתת סגולוניה המיוחדת של המשחתת יש להבין הימית המודרנית כולה, שהיא רק אחת מבנות ואלה בנות משפחה זו:

● **אוניית הקרב** היא עמוד-השדרה של כוכבי-הלכת סביב השמש. אוניית הקרב, המגיע לחסל כוחות אויב לשם השגת המטרה העיקרית משוריית, מצוידת בתותחים בעלי טווח של אוניית הקרב מופעלת בקרב ישיר עם הצי הים פלישה.

● **הממטפת** היא אוניה הדישה, שנטל אלא שהיא נושאת מטוסים במקום תותחים. שאינה משוריית ומזוינת כראוי, והכל הוא המטוסים להתקפת הצי היריב או להפצצת הח רציניות של האויב. הממטפת, הדומה כמעט ל עולה עליה (יש לארצות-הברית ממטסות המגי אויביה צי וחסידה אויבירה טענו כי בתקופה אולם חסידיהם טוענים, בצדק, כי אוניית-הק יכולה לשגר מפציצים אטומיים ומימיניים ב שהממטפת היא גיידה, יכולה להופיע במפתיע התגמול.

● **הסירות** היא כפי שמעיד שמה, או קווי-האספקה של האויב. סירת אופינית מגיע סירת קלה, הדומה יותר למשחתת, לבין פ תפקיד של אוניית-קרב. כקרב עוזרת הסירות

● **המשחתת** נקראה תחילה „משחתת-סי הגדולות בפני הנשק החדש של אז: הטרופדו טון, נשקה קל מאד, ועיקר דאגת בוגיה היא להקריב כמה משחתות, אם במחיר זה תוסבע את מהירותה של יחידה קלה זו.

המשחתת היא הנשק העיקרי למלחמה בצ הגדולות ולהתקיף את היחידות הגדולות של ה במרחב מהנה המשחתת עתה את היחידה את התפקיד של אוניית-קרב-זעירה והפכה עמו ואילו בידי מצרים שש משחתות, מהן שתי ס סלופ, שהיא דומה למשחתת. מספר וטיב המש שתי המדינות, 7 נגד 2.

● **הפריגאטה והקורבטה** נוצרו כש תפקידי-שיגרה, כמו הגנה על שיירות של אוני הצוות, כרכב משחתת. הפריגטה היא גדולה ומד

● **צוללת** היא נשק אידיאלי למדינה ק מיועדת בעיקר להתקפה באמצעות טרופדות. ב קליעים מינחובים.

אם יעכלו המצרים את שש אי שמונה ה להטיל מצור יעיל על חופי ישראל ולהבטיח של ישראל. אין בידי ישראל כוח מגן מספיק

● יחידות קטנות מסוג הטרפרת, הפ בפעולות-לילה ובפעולות גנע-וברת, בטוח ל האויב. אין בכוחן להשפיע על מאזן הכוחות סוגי היחידות הקטנות, לחבל לבעמים גם בו עדיפות מסויימת.